

HASAN BASRİ SARIÇAM

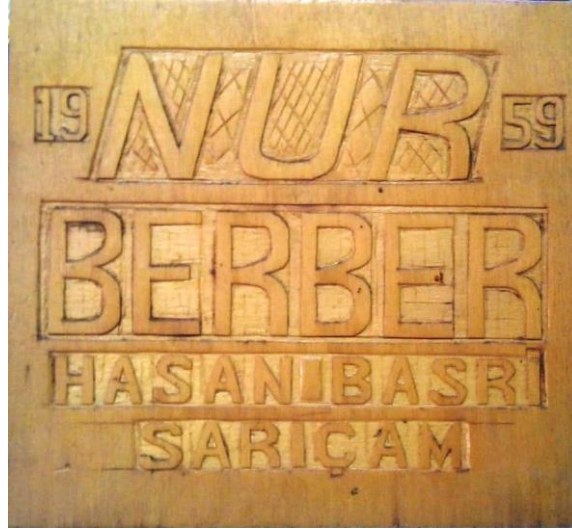
(1937 -)

Berber Hasan Basri Sariçam ağabeyimiz, Üstad Bediüzzaman Hazretlerini 1959 yılında Isparta'da ziyaret ediyor. İzmirli ağabeylerin emanetini Hz. Üstad'a, Hz. Üstad'ın emanetini de İstanbul'daki ağabeylere götürüp teslim etmek hizmeti nasip oluyor ona. Hatıraları yazıldıktan sonra kendisine tashih ettirilmiştir.

Hasan Basri Sariçam Anlatıyor:

Kastamonu'nun Bozkurt ilçesine bağlı Yakaören (eski adı İlişi) köyünde 1937 yılında doğmuşum. Ahmed Nazif Çelebi benim Yakaören köyümdendir aslında. Komşu idik. Nazif Çelebi ağabey sonradan İnebolu'ya yerleşiyor, hanımı İnebolu'dandır. O çok kahraman ve çok celalliydi.

Çok genç yaşta, daha askere gitmeden İstanbul'a geldim, 1953'de berber çırağı oldum. 1959'da askerlik vazifemi tamamladıktan sonra Eminönü Küçükpazar'da bir berber dükkânı açtım. Dükkânın adı: "Nur Berberi". Gönenli Mehmed Efendi benim daimi müşterimdi. Kirazlı Mescid 46 numaralı dersane dükkânıma yakın olduğu için, başta Sungur Ağabey olmak üzere diğer ağabeyler bana traş olmaya gelirlerdi. Onlar yaşlanınca kaldıkları yerlere gider, traşlarını orada yapardım. Dükkânı 2016'da kapattım. İstanbul Gaziosmanpaşa'da ikamet ediyorum.

Hasan Basri Sariçam'ın ağabeyleri de traş ettiği berber dükkânının tabelası

AHMED FEYZİ, HASAN ATIF, MUSTAFA BİRLİK ÜSTAD'A VERMEM İÇİN EMANET VERDİLER

Risale-i Nur'u 1957 yılında İzmir'de asker iken tanıdım. Bir arama sırasında asker arkadaşlarımla çantalarından Risale-i Nur çıktı, onları mahkemeye verdiler, sonra kitapları iade edildi. Onlar vesile oldu bana, üç dört kişi ders okumaya başladık. Derslere gittik, Ahmed Feyzi Kul ağabeyin derslerine katıldım. Hasan Atif Egemen hoca vardı Sultanhisar'da, o da gelirdi İzmir'e.

İzmir'de askerden terhis oldum, Ahmed Feyzi Kul ağabey bir mektup yazdı, Üstad'ı ziyaret et, ver dedi. Terhis olunca Hasan Atif ağabeye de gittim, Sultanhisar'da bir gece misafir kaldım. O da bir mektup yazdı Üstad'a. Mustafa Birlik ağabey de altı adet kaşık verdi, "Nur talebesinin imalatıdır de, Üstad'a ver" dedi.

BÜTÜN MÜŞKÜLLERİNİ HALLEDECEK RİSALE-İ NUR'DUR

Üstad'ımız Bediüzzaman'ı 1959 yılının şubat ayında, Isparta'da şimdi müze olan evde ziyaret ettim. Askerden terhis olunca İzmir'den Isparta'ya gittim. Üstad'ın evinin kapısını çaldım, Zübeyir ağabey çıktı, "Ben İzmir'den geliyorum, ağabeylerin selamı var, bu mektupları, kaşıkları verdiler, Üstad'a ver dediler" dedim. Dedi: "Üstad daha odasından çıkmadı, biz de görmedik, biraz sonra gel." Tekrar gittim, ağabeyler içeri aldılar. Üstad da bir mektup yazmış, onun için mahkemeye vermişler, onu gözden geçiriyormuş. Oturduk, şiddetli soğuk var.

Üstad Bana: "Hoş geldin kardeşim" dedi, elini öptüm, emanetleri verdim. Üstad: "Kaşıkları alın, ücretini yollayın" dedi. Menderes'in de uçak kazası olmuş, kimse kurtulamamış dendi. Üstad: "Elhamdülillah Menderes kurtulmuş" dedi. Sonra: "Seni talebeliğime kabul ediyorum, bu kardeşlere seni de dâhil ettim. Bütün sorularını, müşküllerini halledecek Risale-i Nur'dur, ben de dersimi Risale-i Nur'dan alıyorum" dedi, Risale-i Nur'u çok okumamı söyledi.

Üstad gideceğim yeri sordu. Ben: "İstanbul, Kastamonu, İnebolu üzerinden memlekete gideceğim. Annem var, kardeşlerim var, onları ziyaret edeceğim" dedim. Babam ben askerde iken vefat etmişti. "Askerden geliyor, harçlığı yoktur, harçlık verin" dedi Üstad. Ben: "Haççılığım var Üstad'ım" dedim. Yoktur, vardır diye konuştuk, almadım. "Gittiğin yerlerdeki kardeşlere selam söyle" dedi, ayrıldık.

Üstad peşimden bir ağabeyi yollamış, mumlu kâğıda yazılıp hazırlanan bir kitabı, İstanbul Süleymaniye'de 46 numaralı dersaneye verip, matbaada bastırmalarını söylemiş. Çantama koydum, getirdim 46 numaraya emaneti verdim.